

TAL COM SOM

Viladecans TV. Entrevista amb Joan González, director de la productora Paral·lel 40.

ACTUALITAT

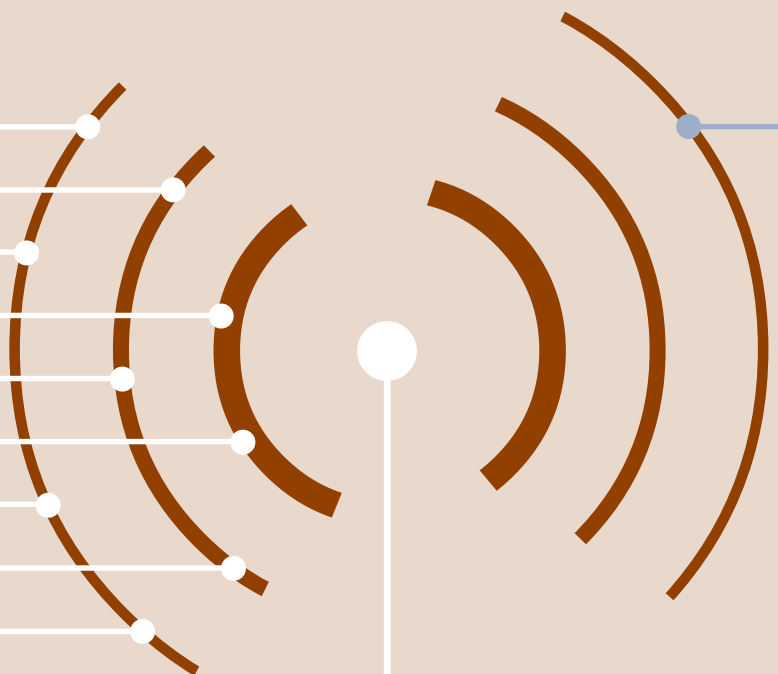
*Les televisions locals de Catalunya i Balears presenten el concurs infantil Haribó
20a edició dels Premis de Comunicació Local de la Diputació de Barcelona*

A FONTS

Entrevista a Francesc Codina, President del Consell de l'Àudiovisual de Catalunya (CAC).

- 4 OPINIÓ
- 5 ACTUALITAT
- 14 A FONTS
- 18 BREUS
- 20 TAL COM SOM
- 22 ÀREA TÈCNICA
- 23 INTERNET
- 26 BIBLIOTECA
- 27 DISCOGRAFIA

TELÈFONS D'INTERÈS

FEDERACIÓ D'ORGANISMES I ENTITATS DE RÀDIO LOCAL DE CATALUNYA	
Barcelona (central)	93 200 93 36
Tarragona	977 34 19 89
Lleida	973 32 04 08
Girona	972 77 10 00
Terres de l'Ebre	977 70 42 24
FEDERACIÓ D'ORGANISMES I ENTITATS DE TELEVISIÓ LOCAL DE CATALUNYA	93 875 13 31
FEDERACIÓ DE TELEVISIONS MUNICIPALS DE CATALUNYA	93 683 40 19
TELEVISIONS LOCALS DE CATALUNYA	93 586 60 00
CONSORCI LOCAL I COMARCAL DE COMUNICACIÓ	973 24 92 00 (ext. 156)
INTRACATALÒNIA, S.A.	93 414 02 92
CANAL LOCAL CATALÀ	972 50 01 57

BÚSTIA D'ANTENA LOCAL

La revista Antena Local ofereix als seus lectors un servei de bústia. La revista publicarà les opinions, suggeriments, queixes i propostes al voltant del món de la comunicació local. Demanem la participació activa de tots els lectors i lectores amb l'objectiu de fer més oberta i plural l'única eina periodística dedicada exclusivament a les ràdios i televisions locals de Catalunya.

Podeu adreçar-vos a la **REVISTA ANTENA LOCAL** per correu ordinari:
 Travessera de Gràcia, 58 4rt 1a
 08886 Barcelona
 Per fax: 93 414 53 51
 Per correu electrònic:
ftubau@fedcatradio.org
 A la web: www.antenalocal.net

a n t e n a l o c a l

A un any del congrés

DIRECCIÓ
FRANCESC TUBAU
REDACCIÓ
MARGARIDA MOLES
SERGI BORGES
CARLOTA VALLÈS
ÀNGELA RODRÍGUEZ
COL.LABORACIÓ
JOANA VALLÈS
LLUÍS BERNABÉ
DAVID GONZÁLEZ
ROBERT MUR
DAVID DE MONTSERRAT
FRANCESC GALLARDO
MARTA EIRIZ
IL·LUSTRACIÓ
ZAPATA
DISSENY I MAQUETACIÓ
ESTUDI VAQUÉ (vaque.com)
CORRECCIÓ LINGÜÍSTICA
SERGI BORGES
PUBLICITAT I MARKETING
JOAN BRILLI
EDICIÓ
FEDERACIÓ D'ORGANISMES
I ENTITATS DE RÀDIO LOCAL
DE CATALUNYA I
FEDERACIÓ DE TELEVISIONS MUNICIPALS
DE CATALUNYA
FILMACIÓ
CYANCROM
IMPRESSIÓ
GRÀFIQUES A.P.R.
AMB EL SUPORT DE
CONSORCI LOCAL
I COMARCAL DE COMUNICACIÓ
REDACCIÓ I PUBLICITAT
TRAV. DE GRÀCIA, 58, 4rt. 1a
08806 BARCELONA
TEL 93 / 200 93 36
FAX 93 / 414 53 51
ftubau@fedcatradio.org
www.antenalocal.net
www.fedcatradio.org

DIPÒSIT LEGAL B-41946-96

 Federació
d'Organismes i Entitats
de Ràdio Local de Catalunya

 Federació
de Televisions Municipals
de Catalunya

Ara fa un any, la Federació d'Organismes i Entitats de Ràdio Local de Catalunya organitzava el primer congrés sobre ràdio local amb el títol "Les ràdios municipals en el llindar del 2000". La trobada –que va ser un èxit qualitatiu i quantitatiu– va establir un seguit de bases i de reivindicacions sobre el paper de la comunicació local en el nou panorama comunicatiu. Els resultats d'aquell congrés ens va fer adonar de la necessitat de trobades periòdiques com aquella per tal de posar en comú reptes i dubtes. Per aquest motiu, ja estem pensant en una nova edició.

En aquell congrés es va poder comprovar que les ràdios locals no volien perdre el tren de les possibilitats que oferien les noves tecnologies i, és evident, que en molts casos aquesta oportunitat s'ha aprofitat abastament. Però no només es va posar de manifest que la comunicació de proximitat era receptora a les noves propostes tècniques, sinó que també volia superar-se en qualitat a l'hora de presentar la seva oferta de continguts; un dels elements principals que la diferencia dels mitjans generalistes.

I és en matèria de regulació de continguts que ha hagut una variant important respecte ara fa un any. A nivell normatiu, Catalunya ha vist néixer un nou Consell de l'Àudiovisual de Catalunya (CAC). El nou consell té més competències que l'anterior; entre elles la de sancionar els mitjans que no compleixin amb la reglamentació establerta. Des de les entitats que agrupen els mitjans audiovisuals de proximitat, la col.laboració amb el CAC ha estat sempre bona. Esperem que a partir de la nova etapa, en què l'organisme ha ampliat les seves competències, la col.laboració continui sent la mateixa i no quedi relegada només a la pura anècdota. Sovint, el protagonisme dels mitjans d'àmbit general té tendència a imposar-se a l'hora d'establir recomanacions per als continguts audiovisuals.

No hi ha dubte que les recomanacions que es puguin fer des del CAC són totalment aplicables a tots els mitjans, però també és ben cert que la realitat de la comunicació de proximitat difereix en determinats temes de la de l'àmbit generalista.

Des d'aquí, oferim tota la col.laboració possible al nou CAC, de la mateixa manera que ja ho vam fer amb l'anterior. Perquè creiem que en termes de comunicació de proximitat encara hi ha molt terreny per córrer i és necessari que els organismes de regulació que s'estan constituint així ho tinguin en compte.

CONSELL DE REDACCIÓ D'ANTENA LOCAL

PRESIDENT: Manel Ramon • VICEPRESIDENT: Ricard Pascual • DIRECTOR: Francesc Tubau

Abel Font
Albert Mallol

Xavier Berenguer
Marià Albanès

Eva Rolduà
Xavier Vilella

Margarida Molas
Joan Brill-i

Teoria i pràctica del CAC

una visió més teòrica amb la que és purament pràctica. La combinatòria entre teoria i pràctica és sempre la fórmula més adequada per aconseguir el consens en aspectes que s'han d'aplicar a la feina de cada dia. I en el cas que ens ocupa, l'equilibri és fonamental.

Aquest tipus de col·laboració entre teòrics i pràctics no només s'ha donat en la composició del consell, sinó que també ha estat present en la projecció exterior del CAC. És el cas de les recomanacions que es van fer sobre el tractament dels judicis a televisió i que va sorgir arrel del seguiment informatiu de l'assassinat de les nenes d'Alcàsser. En aquell cas -i a proposta del CAC-, advocats, periodistes i magistrats van aconseguir establir un seguit de punts per evitar que mai més un succés com aquell es convertís en un circ televisiu.

Aquella experiència s'ha repetit recentment en la formulació de recomanacions per al tractament informatiu de les tragèdies personals, arrel del greu accident d'autobús que van patir a Sòria un grup d'estudiants catalans.

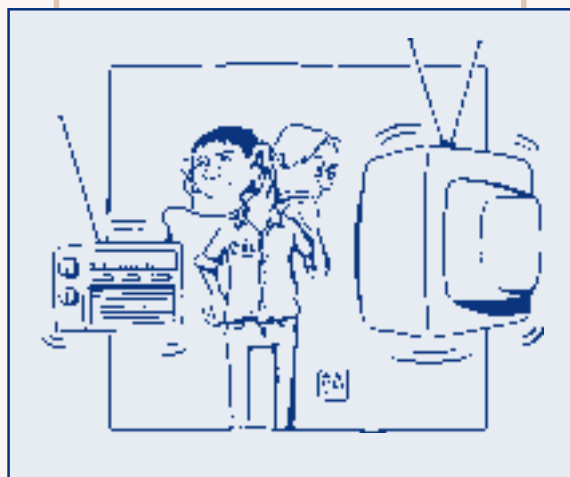
Ara, el nou Consell de l'Audiovisual de Catalunya -nascut fa un any amb una llei que li atorga més competències que a l'anterior-, té importants reptes davant seu. El primer, el de continuar sent una entitat pionera a l'estat espanyol en l'àmbit de la reflexió dels continguts audiovisuals.

A l'espera d'un organisme d'àmbit estatal que compleixi les funcions de vetllar pel compliment de les normatives en matèria de continguts, les recomanacions del CAC s'estan convertint en un punt de referència a l'hora d'intentar establir propostes per al tractament de la informació o de la publicitat. Com dirien els juristes, "està creant jurisprudència". I és que el CAC està suplint el paper que hauria de fer el seu homòleg estatal, però que, malauradament, és inexistent.

Un altre dels reptes que haurà d'encarar el nou CAC serà el de promoure el debat en el si de la societat, però no només a través dels col·lectius professionals o de les associacions implicades -que ja ho està fent-, sinó que també a través dels ciutadans des de la seva individualitat.

S'ha d'aconseguir que la ciutadania acabi d'entendre i de reconèixer el CAC com un interlocutor directe, al qual poder-se adreçar en qualsevol moment quan cregui que hi ha motiu per fer-ho. El CAC ja ha aconseguit el reconeixement professional, fins i tot del recelós col·lectiu periodístic. Ara ha d'aconseguir la seva implantació social. En la breu història del CAC, motius i exemples per poder-ho aconseguir no en falten.

Margarida Moles i Gual
Ex-consellera del CAC
Directora del Consorci Local i Comarcal de Comunicació

Per defecte, hi ha àmbits professionals en què l'aparició d'organismes institucionals que regulen algun dels aspectes que ells toquen, generen desconfiança i una certa sensació d'estar controlat. En el cas del col·lectiu de periodistes, aquesta sensació és especialment present i s'està atent a tot allò que es creu que pot interferir la tasca pròpia del professional.

Per aquest motiu, quan ara fa cinc anys es va crear el Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC), hi va haver periodistes que em van preguntar si la feina del Consell seria més aviat una tasca censoradora que una labor feta amb l'objectiu de col·laborar amb les persones que treballen en el món audiovisual. Els recels eren presents. Em sembla, però, que la resposta a aquest dubte és prou clara si atenem el que ha fet el Consell fins ara. Segurament, bona part de l'èxit del CAC en aquest sentit es basa en què l'organisme és format per teòrics de la comunicació, juristes i especialistes en camps diversos, però també -i sobretot- per periodistes, cosa que contribueix a fer compatible

Ràdio Olot celebra mig segle d'èxits i "obstacles" amb nous reptes de futur

JOSEP GINJAUME

Olot ha estat els darrers mesos escenari d'uns actes commemoratius per celebrar el llarg període de reptes, activitats i experiències que formen part de la memòria col·lectiva de molts oients.

La inauguració oficial de Ràdio Olot es remunta a principis dels 50, anys durs de postguerra on no hi havia espai per expressions culturals diferents a la imposada pel règim franquista.

JOSEP PUIGBÓ ENTREVISTANT EL PRESIDENT TARRADELLAS

L'adhesió forçosa a la Red de Emisoras del Movimiento (la REM) va ser un fet significatiu per l'emissora els primers anys de la dècada dels 60, ja que es tractava d'una cadena de propietat estatal que intentava controlar els continguts generalistes.

Un control que va derivar en la rescissió de contracte el 1963 al·legant manca de rendibilitat. Aquest fet va dur Ràdio Olot a una situació de "clandestinitat tolerada", segons Alexandre Cuéllar, excol·laborador de l'emissora.

Va ser aleshores quan, gràcies al ferm suport de l'Ajuntament d'Olot, el Consell Comarcal de la Garrotxa i la Diputació de Girona, i també de la iniciativa privada; es va dotar l'emissora de personalitat jurídica i es va crear una societat anònima el 1979. Naixia així un model de ràdio insòlit a les nostres terres amb un patronat que, malgrat ser una societat privada, manté encara una important participació pública.

Entre els valors més reconeguts de l'emissora destaca el quadre de veus: un popular grup d'actors teatrals que, amb la direcció d'Alexandre Cuéllar, va

interpretar i adaptar per ràdio un gran nombre de clàssics catalans com Solitud de Victor Català o La Punyalada de Marià Vayreda. Un conjunt d'obres teatrals molt ben adaptades al llenguatge radiofònic. També cal recordar el paper capdavanter que ha jugat Ràdio Olot en l'ús del català, ja que va ser la primera emissora en emetre de forma íntegra en aquesta llengua el 8 de setembre de 1976, durant els primers mesos de la transició.

Ràdio Olot s'ha beneficiat al llarg de la seva història d'una posició estratègica per tal de fer arribar la programació a d'altres comarques gironines o a la Catalunya Nord, on també ha sabut fer-se un espai i ha aconseguit uns bons nivells d'audiència.

En definitiva, l'emissora ha combinat sempre la condició de ràdio local molt arrelada a Olot i a tota la Garrotxa amb la vocació de ràdio intercomarcal que arriba a milers d'oients. L'emissora ha exercit també d'autèntica escola de professionals de la comunicació com, per exemple, Josep Puigbó.

D'altra banda, Ràdio Olot ha estat l'embrió d'Ona Catalana, la cadena de ràdio privada en català creada el 1998. L'emissora enfoca ara el seu futur dins dels objectius d'aquesta cadena amb una clara aposta pels continguts més generalistes. Però, sense deixar de banda l'àmbit de la informació local, molt necessària pels oients.

L'emissora de la Garrotxa està d'aniversari. Ja han passat 50 anys des d'aquell 8 de setembre de 1951 quan quatre amics radioafecionats varen posar la primera pedra d'aquell projecte que, amb el temps, va esdevenir Ràdio Olot. Pocs s'imaginaven que, mig segle després, aquell projecte amateur es convertiria en una de les ràdios locals amb més èxit de Catalunya. Una emissora que ha servit d'escola a molts professionals de la comunicació i que ha esdevingut embrió del projecte de ràdio privada Ona Catalana.

ACTES DE CELEBRACIÓ DELS 25 ANYS DE RÀDIO OLOT

Les ràdios locals debaten les necessitats de formació dels seus professionals

ACN / CRISTINA ÀLVAREZ

Les ràdios locals catalanes presenten una forta precarització laboral i manca de formació continuada

Les ràdios locals van debatre el 22 de febrer a Barcelona les necessitats de formació dels professionals que hi treballen. Segons un estudi de la Fundació EMI-Manresa que s'ha presentat en el marc de la jornada, les ràdios locals catalanes presenten una forta precarització laboral i manca de formació continuada, mentre que les prioritats de formació per part d'empreses i treballadors són les que fan referència a coneixements tècnics, de programació i tecnologia. El treball de camp sobre la determinació de les necessitats formatives de les ràdios locals, presentat per Alfredo Casas de la Fundació EMI-Manresa, reflecteix que aquestes emissores tenen un alt nombre de

cridades a tenir un paper més atractiu per a l'oient. El director general també va constatar que anem cap a una creixent especialització i que a les ràdios locals hi emergeixen treballadors polivalents. Alvinà va assenyalar el paper de la ràdio de proximitat com a escola de professionals i com a eina de participació social, un aspecte en el qual va coincidir amb el president del Sindicat de Periodistes de Catalunya, Enric Bastardes, qui també va destacar la ràdio local a Catalunya com un fenomen exemplar en aspectes com la normalització lingüística i la democratització de les relacions veïnals.

Per la seva banda, el president de la Federació d'Organismes i Entitats de Ràdio Local de Catalunya, Manel Ramon, va destacar la multifuncionalitat dels qui treballen a les ràdios locals i va considerar 'fonamental' la formació multidisciplinària i la integració a les noves tecnologies, tot i que creu que els cursos de formació són molt escassos. En aquest sentit, Ramon va destacar l'esforç que fa la Federació.

El degà del Col·legi de Periodistes de Catalunya, Salvador Alsus, va assenyalar que 'és gratificant' veure el progrés de qualitat que experimenten tant les ràdios com les televisions locals, però que 'també és decebedor' observar que moltes vegades s'imiten els registres de les grans cadenes. Alsus va considerar que això es dona perquè, moltes vegades, els plans d'estudi es limiten a explicar 'l'ortodòxia' per manca de temps i, en canvi, 'no es diu que aquesta també es pot transgredir'.

Per la seva banda, el secretari de Comunicació de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya, Manel García Biel, va assenyalar que el futur de la ràdio local està vinculat a la seva professionalització, oblidant les èpoques basades en el voluntarisme. A més a més, García Biel creu que cal concretar quin tipus de formació s'adapta a les necessitats de la ràdio local i que ara no estan cobertes.

La jornada sobre les necessitats de formació a les ràdios locals de Catalunya, organitzada pel Sindicat de Periodistes de Catalunya i la Federació de Comunicació i Transport de la CONC, va tenir lloc al World Trade Center de Barcelona. El dia 23 es va fer a Girona, el dia 26 a Lleida i el 27 de febrer a Tarragona.

ACTE D'OBERTURA DE LES JORNADES

col·laboradors no contractats i que els seus treballadors realitzen tasques polivalents. L'estudi també assenyala que el col·lectiu de treballadors de les ràdios locals és majoritàriament jove, desconeix l'oferta formativa o considera que l'existent no s'adapta a les seves necessitats.

Durant la jornada, el director general de Radiodifusió i Televisió de Catalunya, Jordi Alvinà, va assenyalar que el món de la ràdio local a Catalunya es troba immers en un procés de globalització i, alhora, de localització, en el qual prenen força els continguts locals. Per tant, Alvinà va considerar que la ràdio local que queda és la municipal i que aquesta està

Les emissores de proximitat de Barcelona: una realitat social

JOSEP GINJAUME

La majoria de les emissores de proximitat de Barcelona depenen d'associacions de veïns o d'entitats culturals que s'encarreguen de donar la infraestructura necessària i, sobretot, d'atorgar un motiu social que empari les activitats de cada ràdio sota la tutela d'aquestes organitzacions no lucratives.

De fet, aquestes emissores es desenvolupen en un terreny marcat per la manca d'una legislació que permeti regular la seva situació. Es troba a faltar, doncs, una iniciativa des del Govern central de Madrid que defineixi per llei quines són les funcions, les característiques i els límits amb els que han de treballar aquests tipus de ràdios populars.

Sense aquest marc legal no resulta possible definir els paràmetres tècnics que corresponen a aquestes emissores ni, alhora, establir la possibilitat de poder fer o no publicitat. Precisament, la publicitat és una de les poques vies de finançament de les ràdios locals de Barcelona, encara que n'hi ha que gaudeixen d'ajudes econòmiques per part de l'ajuntament.

Un cas de finançament és el de les anomenades ràdios de districte com, per exemple, Ràdio Gràcia, que es financia amb el suport de l'administració municipal que aporta una subvenció anual. Així l'emissora gaudeix d'una millor infraestructura i d'un motiu social per tenir una seguretat en la permanència de les seves emissions. Aquesta realitat contrasta amb la d'altres casos d'emissores locals amb poca potència que veuen aixafats els seus dials per emissores comercials o públiques de més envergadura i amb una potència d'emissió molt més gran.

Els objectius primordials d'aquestes ràdios són, en general, esdevenir una plataforma per a l'expressió d'opinió de veïns o socis de les entitats. També ofereixen un conjunt d'activitats que fomenten la participació de la gent del barri o bé serveixen d'escola a nous professionals del món de la radiodifusió.

L'embrió d'aquestes emissores sol trobar-se en un grup d'amics radioaficionats que, progressivament, aconsegueixen solidificar un projecte amateur gràcies al suport d'entitats arrelades als diferents barris, ja siguin associacions de veïns, organitzacions culturals o institucions similars. Altres, com Ràdio Gràcia, ofereixen una programació de qualitat gràcies a l'ajuda del mateix districte de la ciutat on estan ubicades. Molt sovint aques-

tes "ràdios lliures" varen començar a emetre des de domicilis particulars i, en general, no disposen d'uns equips tècnics massa sofisticats. Les limitacions són, doncs, de caire tècnic i sovint per manca de suport econòmic. Tant és així que moltes emissores es financen pràcticament per les quotes de socis o de col·laboradors. El personal que conforma aquestes ràdios sol ser un nombre reduït de professionals de la comunicació, dedicats a temps complet o parcial. A aquestes persones cal sumar un nombre important de col·laboradors, voluntaris del món de la ràdio o estudiants universitaris, que s'encarreguen d'omplir les graelles de programació.

VARIETAT DE CONTINGUTS

Els continguts locals abunden entre els habituals espais dedicats a la música, necessaris per omplir les hores d'emissió nocturnes. Però, també hi ha espai per programes o tallers realitzats per joves aprenents de l'ofici radiofònic que produeixen continguts més modestos, però sovint més populars.

Les ràdios de proximitat de Barcelona també inclouen espais per al cosmo-politisme com, per exemple, Ràdio Contrabanda de Ciutat Vella on cada divendres s'emet *DJ Magreb*, un programa de música àrab. O Ràdio Pica, al barri del Carmel, que cedeix la freqüència de 12 de la nit fins a les dues del migdia a Radio Gladys Palmera, que emet música afrocaribenyana. Les emissores alternatives de Barcelona ofereixen, doncs, una gran varietat d'oferta al dial. Des de la contrainformació dels "okupes" de Ràdio Bronka (Nou Barris) fins el missatge de Déu que difon Ràdio Bonanova (Sant Gervasi). Fins i tot hi ha espais per programes centrats en la professió periodística com, per exemple *Molt més que paraules*, un programa de Sants 3 Ràdio que s'emet cada divendres i que pretén contribuir a la formació d'estudiants de periodisme.

La ciutat de Barcelona compta avui amb gairebé una vintena d'emissores de ràdio de caire alternatiu, "lliure", educatiu o cultural. Aquestes ràdios no estan regulades per cap llei, però la Generalitat de Catalunya ha demostrat un interès especial per regularitzar-les, ja que són una realitat social molt palpable. Sobretot pels oients que prefereixen continguts de proximitat per sobre de programacions més generalistes que ofereixen els grans mitjans de comunicació.

ESTUDI TÈCNIC DE RÀDIO GRÀCIA,
SITUAT AL CENTRE CÍVIC EL COLL

“La transformació de la ràdio local a Catalunya. Perspectives de futur”: nou estudi sobre la ràdio catalana del nou segle

CARLOTA VALLÈS / JOSEP GINJAUME

MONTSE BONET

El passat 20 de febrer va tenir lloc al Col·legi de Periodistes de Catalunya la presentació del llibre “La transformació de la ràdio local a Catalunya. Perspectives de futur” de Montse Bonet.

Aquest llibre és un recull actualitzat d'articles i informes sobre les emissores locals i s'hi recullen converses i reflexions que l'autora ha mantingut amb alumnes de comunicació audiovisual, professionals del sector, docents i investigadors sobre la ràdio catalana del nou segle. Per tal de realitzar aquesta tasca, l'autora es va incorporar a l'Observatori de la Comunicació Local de l'Institut de la Comunicació (InCom) de la Universitat Autònoma de Barcelona.

En aquest estudi es pot trobar, per una banda, l'evolució del sector de la radiodifusió en les dues darreres dècades a Catalunya i per una altra banda, l'autora també dedica gran part del llibre a tractar temes com la globalització, les noves tecnologies, la normativa o la llengua.

Tal com Montse Bonet exposa a la presentació del llibre, l'objectiu de l'obra no és generar dades, sinó impulsar una reflexió general sobre la situació actual.

En concret, l'autora es centra en la important tasca que les ràdios locals han de desenvolupar com a plataforma ideal per la recuperació del localisme.

També inclou una sèrie de mapes que situen geogràficament les emissores del sector privat a Catalunya: des de les que depenen de grans cadenes fins les d'àmbit metropolità. A més, s'adjunten un conjunt de taules estadístiques que apropen la situació de la radiodifusió catalana a l'any 2.000.

En definitiva, es tracta d'una bona oportunitat per conèixer el mapa radiofònic català amb les degudes interpretacions que n'ha extret l'autora. El llibre està publicat amb el número 3 de la col·lecció Ones i Bits, i la seva presentació va anar a càrrec d'Emili Prado, catedràtic de la UAB.

L'objectiu del llibre no és generar dades, sinó impulsar el lector a la reflexió

Recomanacions del CAC sobre el tractament informatiu de les tragèdies

REDACCIÓ

El Consell Audiovisual de Catalunya (CAC) ha fet públic un seguit de recomanacions sobre el tractament informatiu de les tragèdies personals. El text és fruit de les jornades celebrades el mes de desembre passat sobre aquest tema i va adreçat als professionals dels mitjans, a les empreses de comunicació i als responsables de les administracions que actuen en els llocs dels fets. Les recomanacions giren entorn tres principis inspiradors:

- 1.- El respecte a la dignitat de les persones, singularment en aquelles circumstàncies en les quals la seva capacitat de decidir lliurement es veu greument limitada.
- 2.- El lliure accés i la lliure difusió de la informació sobre aquells fets o circumstàncies de naturalesa dolorosa que desporten l'interès públic.
- 3.- La cooperació entre autoritats públiques, profes-

nals de la informació i operadors de ràdio i televisió, per garantir la coherència de les respectives intervencions i la vigència dels dos principis anteriors.

Entre les recomanacions adreçades especialment als professionals de la informació audiovisual cal destacar la que fa referència a evitar, fins on sigui possible, recórrer a la participació de menors, així com la que diu que convé tenir sempre present que no és acceptable formular requeriments a les víctimes en circumstàncies inadequades, quan no disposen d'una efectiva llibertat d'elecció i decisió, o quan poden veure incrementat per qualsevol via el seu patiment. És imperatiu respectar el seu dret a la privadesa i cal respectar, fins on sigui possible, el recurs a imatges de víctimes mortes, de ferètres o persones ferides.

El text de les recomanacions el podeu trobar íntegrament a <http://www.gencat.es/cac/premsa/premsa.htm>

20a. edició dels Premis de Comunicació Local de la Diputació de Barcelona

CARLOTA VALLÈS / JOSEP GINJAUME

El passat 27 de gener el Museu de la Ciència i la Tècnica de Catalunya, ubicat a Terrassa, va acollir el lliurament dels 20è Premis de Comunicació Local de la Diputació de Barcelona. L'entrega d'aquests guardons es va situar en el marc de l'onzena Festa de la Comunicació Local, a la qual van assistir més de 600 persones i va comptar amb l'actuació del grup de teatre "Els Comediants". Des de fa vint anys la Diputació de Barcelona atorga aquests premis amb l'objectiu de fomentar i impulsar la comunicació local, ja que la considera un motor dinamitzador dels municipis.

El premi Tasis Torrent de Premsa Local, en la categoria de millor publicació de l'any, dotat amb 15.000 euros, el va guanyar la revista "Àrnica" d'Esterrí d'Àneu. En l'altre apartat del mateix premi, destinat a premiar el millor treball periodístic, el guanyador va ser Joan Rueda pel reportatge "Una xarxa fa treballar magrebins sense contracte a la construcció", publicat a "El 9 Nou" del Vallès Oriental.

El Premi Rosalia Rovira de ràdios locals, dotat també amb 15.000 euros, va ser per a Ràdio Premià de Mar (97.7 FM), en l'apartat referent a la millor ràdio municipal de l'any. El programa "S'ha imprès un crim" de Ràdio Avinyó va ser guardonat amb el mateix premi en l'apartat del millor programa informatiu, cultural, divulgatiu i d'entreteniment.

"Canal Reus TV" i el programa "La ciutat colpejada" de ViladecansTV van rebre el premi Miramar de televisions locals en l'apartat destinat a la millor televisió local de

l'any i en el del millor programa de producció pròpia, respectivament. El premi Arrel al millor butlletí municipal de l'any, dotat amb 5.000 euros, va ser per al butlletí de Sant Pol de Mar, "El Nou Santpolenc", i el premi La Malla de noves tecnologies, dotat també amb 5.000 euros, va anar a parar a la "Web Solidària" de Vilafranca del Penedès.

A part dels premis ordinaris, el jurat va atorgar un Premi d'Honor de Comunicació al periodista gironí Narcís-Jordi Aragó, un honor que només ha estat atorgat fins ara a Teodor Garriga i a Avel·lí Artís-Gener "Tísner". També va obtenir una Menció Especial TV Cardedeu en commemoració pels seus vint anys d'existència.

La novetat d'aquesta edició va ser l'augment de la dotació econòmica per cada un dels premis que, per primera vegada, es va atorgar en euros. De fet, gairebé es va duplicar la quantitat de diners destinada als mitjans de comunicació i periodistes premiats. En concret, s'ha passat d'un total de cinc milions i mig de pessetes atorgats en l'edició de l'any 2.000 als més de nou milions que s'han repartit en l'entrega d'enguany.

GUANYADORS DELS PREMIS DE COMUNICACIÓ LOCAL

(publicitat)

Canal SET inicia joves estudiants d'ESO en el món de la televisió local

JOSEP GINJAUME

Canal SET, la televisió local de Santa Eulàlia de Ronçana (Vallès Oriental), està impartint un crèdit audiovisual en col·laboració amb l'Institut d'Ensenyament Secundari (IES) Vall de Tenes que té per objectiu principal iniciar els joves estudiants en la pràctica de l'edició de so i imatge. També es preveu instruir els alumnes per tal de redactar un guió d'un programa informatiu que, més endavant, realitzaran ells mateixos i s'emetrà dins de la programació de la cadena local de Santa Eulàlia.

Fem Tele és el títol de l'assignatura que pretén involucrar 10 nois i noies de quart d'ESO. Els joves tindran l'oportunitat d'apropar-se al món de la televisió durant el segon i el tercer trimestre del curs actual 2000-2001. Coneixeran el funcionament d'aquest mitjà de comunicació, així com la infraestructura necessària per tal d'aconseguir emetre continguts audiovisuals de qualitat. Aquesta iniciativa va sorgir a partir d'una proposta que Canal SET va fer a l'IES Vall del Tenes a finals del curs passat. Una idea que va acceptar la direcció de l'Institut i que va conduir a la preparació d'una assignatura optativa pel curs d'enguany.

L'EXPERIÈNCIA PEDAGÒGICA

En concret, el projecte s'ha concretat gràcies a l'empeny de la professora de l'Institut, Soletat Galera, i del periodista de Canal SET, Pere Nadal. Ambdós són els encarregats de dirigir aquest projecte que involucra, un cop més,

la cadena de Santa Eulàlia de Ronçana amb el món de l'ensenyament. De fet, Canal SET fa 10 anys que ja va tenir la seva primera experiència en l'àmbit educatiu amb una iniciativa pionera a Catalunya.

Aleshores es tractava del *Cargol Noticiari*, un informatiu que va realitzar en col·laboració amb l'Escola Ronçana situada a la mateixa població. En aquesta ocasió els estudiants del crèdit que s'imparteix a l'IES Vall de Tenes disposaran de dos taules d'edició i d'una taula de so, que han estat cedides per Canal SET, i d'altres materials que ha aportat l'Institut, com ara una càmera digital.

En definitiva es tracta d'una iniciativa que s'emmarca dins de les possibilitats que tenen les emissores de ràdio i televisions locals per potenciar tan la formació de nous professionals de l'audiovisual com la projecció de la tasca de formació d'aquests mitjans de comunicació entre la població. Tot plegat pot esdevenir un referent per altres cadenes.

UNA CLASSE DEL CRÈDIT D'AUDIOVISUALS A L'INSTITUT VALL DE TENES

Ensenyar a fer tele. Aquest és l'objectiu que s'ha marcat Canal SET per formar un grup d'estudiants d'ESO interessats en el sector audiovisual que cursaran enguany un crèdit optatiu al seu institut.

Margarida Moles, directora general del Consorci

REDACCIÓ

La periodista Margarida Moles ha estat nomenada directora general del Consorci Local i Comarcal de Comunicació. La periodista és una persona vinculada fa anys al món de la comunicació de proximitat. Llicenciada en Ciències de la Comunicació, ha estat membre fundadora de la Federació d'Organismes i Entitats de Ràdio Local de Catalunya, de la Federació de Ràdio i de Televisió Local de Catalunya, membre de la junta de l'EMUC i Cap de Comunicació i Imatge de l'Ajuntament de Martorell,

on va ser responsable de Ràdio Martorell. Margarida Moles és membre del Consell Andorrà de l'Audiovisual, exconsellera del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, membre fundadora del Grup Gaziell de Periodistes Catalans del Col·legi de Periodistes de Catalunya, guionista de programes documentals-històrics de TV3, Andorra Televisió i Catalunya Ràdio. Durant aquesta temporada, és la directora del programa "Reptes del segle" de Catalunya Ràdio.

Les televisions locals de Catalunya i Balears presenten conjuntament un concurs infantil

CARLOTA VALLÈS / JOSEP GINJAUME

Seixanta televisions locals, públiques i privades, de Catalunya i Balears emeten des del 19 de febrer fins el 3 de juny "Haribo, el concurs", dirigit i presentat per Jordi LP. La dinàmica d'aquest concurs infantil consta de 24 parelles de nens i nenes de fins a quinze anys, que han de superar un conjunt de proves per guanyar un viatge a Orlando (Estats Units) i un a Eurodisney de París.

El programa, produït per Cigrons, ha estat possible gràcies a l'entesa entre Ricard Pascual, president de la Federació de Televisions Municipals de Catalunya, i els responsables de la productora.

Els joves participants han de demostrar el seu enginy i també els seus coneixements de cultura general. En aquest sentit, el concurs inclou una prova en la que els participants han de respondre una sèrie de preguntes sobre un personatge històric, que és interpretat en clau d'humor pels coneguts actors Miquel Murga i Marià Font. Alguns dels personatges més destacats que hi apareixeran són Sant Jordi, Juli Cèsar, el Quixot o Cleopatra que hauran de fer front a un munt de preguntes dels concursants.

La convocatòria d'aquest concurs es va fer a través de les mateixes televisions locals i els joves han estat seleccionats segons criteris de procedència geogràfica. Jordi LP, director del programa, ha destacat la importància d'aquesta iniciativa, ja que les televisions

locals disposen ara d'un concurs infantil d'una gran qualitat. A més, segons el conegut presentador i humorista català, aquest projecte es veu afavorit pel fet que "ni tan sols les televisions estatals, públiques o privades disposen en aquests moments de concursos infantils en les graelles de programació".

El títol del programa inclou el nom de l'empresa patrocinadora; la multinacional alemanya de caramels Haribo, que ha confiat en aquesta iniciativa d'àmbit interlocal. Ferran Juncà, director general d'Haribo a Espanya, també s'ha mostrat confiat amb l'èxit d'audiència i no descarta que se'n pugui fer una segona edició ampliable a d'altres comunitats autònomes. De moment està previst que hi puguin participar joves d'entre 10 i 15 anys, tot i que pel primer bloc de 15 programes s'ha decidit limitar la selecció de concursants a nens i nenes d'entre 11 i 12 anys. Alhora es preveu incloure també altres franges d'edat per a posteriors edicions del programa-concurs. En definitiva, es tracta d'un concurs pioner en l'àmbit dels mitjans de comunicació locals, ja que involucra moltes televisions d'un ampli territori i involucrarà participants de diferents punts geogràfics.

L'entesa entre el president de la Federació de Televisions Municipals de Catalunya i la productora Cigrons ha fet possible la creació d'un concurs infantil per a les televisions locals

JORDI LP ENVOLTAT PELS PRIMERS CONCURSANTS

(publicitat)

Ràdio Santpedor celebra el seu vintè aniversari en companyia d'altres emissores municipals de la comarca

CARLOTA VALLÈS

ACTUAL LOGOTIP DEL VINTÈ ANIVERSARI DE RÀDIO SANTPEDOR

“Durant la primera trobada de ràdios municipals del Bages es va reivindicar la independència d'aquestes davant els interessos polítics

El dia 5 d'octubre de 1980, durant la Fira de Sant Miquel, va tenir lloc la primera emissió de Ràdio Santpedor, la primera emissora municipal del Bages. El passat any 2000 es van complir vint anys d'aquesta efemèride i per celebrar-ho l'equip de l'emissora va organitzar diferents actes, entre els que van destacar la primera trobada de ràdios municipals del Bages i un sopar-trobada per totes les persones que han tingut relació amb la ràdio durant aquests vint anys.

La primera trobada d'emissores municipals del Bages va acabar amb l'acord de col·laboració entre ràdios locals en matèria d'informació local, que serà distribuïda pels serveis informatius respectius de cada emissora. Durant tota la jornada es van tractar temes com el nivell de la participació del comerç local a la ràdio mitjançant la publicitat, els avantatges de l'automatització de la programació o el camí de la professionalització de les emissores locals. Durant la conferència de Xavier Sitjà, alcalde d'Esparreguera, es va destacar la importància de la radiodifusió municipal i es va apel·lar a la independència dels mitjans de comunicació local davant els interessos polítics dels ajuntaments.

Ràdio Santpedor va ser fundada per un grup de radioaficionats que només emetien en ocasions es-

pecials. En aquests primers moments, la part tècnica també es va muntar de forma casolana. L'any 1982 l'emissora va abandonar la freqüència del 102.0 per passar al 101.7 i va passar a ser emissora municipal. En aquesta nova etapa, Ràdio Santpedor emetia des de l'antic ajuntament i ho feia de forma regular, tots els diumenges al matí.

L'any 1992 comença una nova etapa per l'emissora, ja que torna a canviar de freqüència i passa al 90.0 de l'FM, es dobla el nombre de persones que hi col·laboren i les emissions es fan des de Ca l'Arola. Un aspecte important d'aquesta etapa és que l'Ajuntament de Santpedor es va fer càrrec de l'adquisició dels aparells tècnics. L'any 1998 es creà el Departament de Comunicació de l'emissora que es va encarregar de confeccionar la pàgina web (www.minorisa.es/rsantpedor) i de crear una nova línia d'imatge corporativa amb l'edició d'un nou logotip. Aquest mateix any Ràdio Santpedor rep el premi Regió 7 de Comunicació en l'apartat d'homenatge a Carles Sabater i va quedar finalista als Premis de la Comunicació Local de la Diputació de Barcelona.

Ràdio Santpedor ha dut a terme aquest últim any una tasca d'apropament de la ràdio als joves. Amb aquesta finalitat va organitzar la 5a. Setmana Jove i el 1er. Concurs d'Entrevistes.

(publicitat)

La incorporació de programes en castellà a Ràdio Vic provoca reaccions de protesta social

CARLOTA VALLÈS

La fusió entre Ràdio Vic i el conjunt d'emissores d'Onda Rambla ha donat com a fruit Onda Rambla Vic, una nova emissora que va començar les seves emissions l'11 de gener pel 90.3 de l'FM, enmig d'un significatiu malestar social. La nova programació, en la que s'inclou del programa *Protagonistas* de Luís del Olmo, ha provocat el naixement de la Plataforma Ràdio Vic en Català, que denuncia la imposició del castellà en una emissora on la programació havia estat íntegrament en català des del final de la dictadura.

Aquesta Plataforma compta amb el suport de gran part de la població osonenca, com ho demostra el fet que ja han recollit més de 3.000 signatures per tal que Ràdio Vic torni a emetre en català i han rebut el suport d'una dotzena d'institucions i associacions d'arreu del país. L'argument principal per rebutjar el nou estil de programació és que tots els canvis introduïts a l'emissora no s'adiuen amb la realitat osonenca, ja que estan pensats des de fora i tenen com a objectiu principal augmentar l'audiència de la xarxa d'emissores d'Onda Cero-Onda Rambla.

La línia d'actuació de la Plataforma Ràdio Vic en Català ha anat en diferents direccions, tant polítiques, socials com sindicals. Així, per una banda, la Plataforma ha demanat la implicació de la ciutadania amb un boicot a l'emissora, ja sigui no escoltant-la o no inserint-hi publicitat. Aquesta iniciativa ja va donar els seus

fruits quan una concorreguda manifestació es va presentar a les portes de l'emissora amb pancartes on es podia llegir "Torna Ràdio Vic?". En aquest mateix acte es va llegir un manifest i dos representants del col·lectiu van intentar fer entrega d'una carta a la directora, Imma Domínguez, sol·licitant una entrevista amb els dirigents de l'emissora. D'altra banda, les empreses osonenques també han respost a la crida de la Plataforma retirant la seva publicitat i els representants a la comarca dels partits polítics d'Esquerra Republicana, Convergència Democràtica de Catalunya i Unió Democràtica van expressar el seu suport a la Plataforma.

Una altra associació, la Coordinadora d'Associacions per la Llengua (CAL), també ha dut a terme les seves accions en contra de la política lingüística que s'ha dut a terme amb Onda Rambla Vic. La Coordinadora es va manifestar, simultàniament a Barcelona i a Vic, davant els estudis de l'emissora. Aquesta associació va denunciar la voluntat uniformitzadora de la cultura per part d'Onda Cero-Onda Rambla i el menyspreu que aquesta ha demostrat envers el català. CAL també va advertir del perill que això es repeteixi en d'altres emissores del país.

Onda Rambla ha emès un comunicat on s'afirma el màxim respecte a la lliure expressió dels ciutadans i on es considera inadmissible la coacció a l'emissora.

La Plataforma Ràdio Vic en Català denuncia que els canvis introduïts a l'emissora per part d'Onda Cero-Onda Rambla no s'adiuen amb la realitat de la comarca i estan destinats a augmentar l'audiència d'aquest conjunt d'emissores.

(publicitat)

Entrevista a
Francesc Codina,
president del CAC

"D'alguna manera, som la policia de les ràdios i de les televisions locals a Catalunya"

ANGELA RODRÍGUEZ

- Com neix l'actual Consell de l'Audiovisual de Catalunya?

Aquest és un CAC nou, producte de la Llei 2/2000 del 4 de maig. Som hereus d'una anterior situació, d'un altre CAC, que no tenia les competències de l'actual. Aquell era bàsicament un consell assessor del Govern de la Generalitat i, ara, som una autoritat independent, creada per llei, i només hem de retre comptes al Parlament de Catalunya.

- Quines són les seves competències?

Van des d'informes preceptius per a la concessió de llicències, tant de televisió com de ràdio, passant

per qualsevol modificació del mapa radiofònic i televisiu de Catalunya, com ara fusions o canvis de propietat, fins al règim sancionador. Això vol dir que el Consell de l'Audiovisual, com a autoritat independent, té la obligació de vetllar perquè es compleixin les lleis en el sector audiovisual, i controla tot el que té a veure amb continguts de ràdio i televisió, atenció a la infància, llengua, presència del català i pu-

blicitat. S'ha de tenir en compte que en televisió hi ha un àmbit protegit per a la infància, des de les sis del matí fins a les deu de la nit, i hem d'estar atents a què en aquesta franja horària no es produeixin programes o publicitat no addients.

- El CAC porta pocs mesos de funcionament, ja que va començar a treballar el juny de l'any passat. Com controlen que els mitjans s'ajustin a la normativa?

Atenem les reclamacions dels ciutadans que consideren que el contingut d'un anunci o d'un programa de televisió pot afectar la sensibilitat d'algun col·lectiu, i detectem, directament des del Consell, les anomalies. En algun cas, s'han retirat anuncis

publicitaris de la programació, però també vetllem per la manera com es tracta una determinada notícia, com ara l'assassinat d'Ernest Lluch.

- Quin procediment segueix el CAC quan observa una possible infracció de la llei?

En primer lloc elaborem un informe sobre el cas i, per fer-ho, no necessitem la Generalitat, sinó que podem actuar de forma autònoma. Nosaltres comuniquem aquesta circumstància a l'operador en qüestió i, si amb aquest avís s'esmena la plana, és a dir, es retira l'anunci o es corregeix la infracció, aquí s'acaba el problema. En cas contrari, hauríem d'obrir un expedient sancionador i imposar una multa en funció del nivell a què hagués arribat aquella irregularitat. Fins ara no hem hagut de recórrer a aquesta part final, i tant de bo no ho haguéssim de fer mai!

EL MINISTERI RESPON AL CAC

- Què passa quan parlem de mitjans sobre els quals el CAC no té competència, per exemple els d'àmbit estatal?

Quan es tracta de televisions o ràdios públiques o privades de l'Estat, però que els nostres usuaris també poden veure o escoltar, ho comuniquem al Ministeri. He de dir que, fins avui, el Govern sempre ha atès les nostres peticions i n'ha actuat per corregir aquestes anomalies. El Ministeri ha emès l'avís corresponent al mitjà implicat i s'ha retirat la part de la programació que podia perjudicar a l'espectador o a l'oient. Han actuat d'aquesta manera perquè s'han cregut el que fem i estan col·laborant, però això passa perquè a Catalunya hi ha un Consell de l'Audiovisual i a la resta d'Espanya no n'existeix cap.

- Quin paper juga el Consell de l'Audiovisual pel que fa al sistema de concessió de llicències radiofòniques?

Hem participat en aquests concursos i el nostre informe preceptiu ha fet que el Govern modifiqués les bases que tenia previstes, és a dir, ha respost als suggeriments del CAC. A l'hora de concedir les llicències, també hem elaborat un informe que és preceptiu però no vinculant... Això significa que potser no ens fan cas, encara que fins al moment no ha passat. Com és lògic, i fent una hipòtesi, si la Gene-

FRANCESC CODINA, PRESIDENT
DEL CAC

"Tant de bo que no haguéssim d'arribar mai a aplicar el règim sancionador"

Els seus orígens es remunten a l'estiude l'any passat, però el Consell de l'Àudiovisual de Catalunya ha agafat un ritme de treball imparable, deixant palesa la necessitat d'un organisme que regulés els serveis de comunicació audiovisual al país. Durant alguns anys, el president del CAC, Francesc Codina, ha seguit molt de prop la realitat dels mitjans de comunicació des del seu escó com a diputat de CiU al Parlament català. En ell, ha estat portaveu de la Comissió de Control de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, portaveu de la Comissió d'Estudi de reforma de la Llei de creació de l'ens públic CCRTV i ha estat ponent de la Llei del Consell de l'Àudiovisual. Actualment, Codina ha deixat la feina de caire polític i ha passat a prendre el timó d'aquesta autoritat pionera a tot l'Estat.

ralitat atorgués una llicència per quarta vegada amb un informe del Consell contrari a aquesta decisió, es podria crear una situació molt incòmoda. Per tant, tot el que el Govern i el CAC puguin fer plegats, seria l'ideal. El CAC té la capacitat sancionadora i, d'alguna manera, som la policia del sector; però no tenim vocació de policia, sinó de resoldre aquelles situacions no prou endreçades en els àmbits radiofònic i televisiu, tant en els mitjans locals com els privats i públics d'àmbit català.

- Tot això forma part de la tasca del dia a dia que ha anat aplicant el CAC. Porten a terme altres tipus d'actuacions per encàrrec del Govern o del Parlament de Catalunya?

No són actuacions que marqui la Llei estrictament, però estem acabant un estudi, per encàrrec del Govern, sobre el número de lleis de la normativa estatal que s'haurien de modificar per tal que Catalunya comptés amb més competències en matèria audiovisual. També tenim en cartera dos estudis molt agosarats que ens ha encarregat el Parlament... Un té a veure amb la definició de servei públic i els continguts i espais que ha d'oferir la ràdio i la televisió públiques, l'altre tracta sobre el pluralisme; volem comprovar si els mitjans públics de Catalunya són plurals o no. Aquests són dos encàrrecs que hem de lliurar el mes de maig i en els que estem treballant a tota màquina. La nostra preocupació és saber si la pluralitat del país queda recollida als mitjans i quina és la visió que s'està oferint del país.

- El Consell de l'Àudiovisual de Catalunya ha acordat crear una taula de negociació amb operadors de televisions locals, Ajuntaments i Generalitat. Quins objectius pretén aconseguir aquesta taula?

Aquesta taula de debat pretén crear un marc jurídic i d'actuació que garanteixi la continuïtat d'aquests mitjans perquè pensem que, en general, les televisions locals es troben en un grau d'indensió molt considerable. El CAC ha prèns aquesta decisió davant la manca de desenvolupament de la Llei de les Televisions Locals de 1995, que deixa en una situació d'al.legalitat els operadors actuals. El Govern de la Generalitat no té competències perquè és una qüestió de l'Estat desplegar la Llei del 95, però hi ha una realitat inversora d'aquests

mitjans a casa nostra que no poden continuar en una situació tan "penjada". Encara que, com a Consell, no tenim competències, com a mínim hem volgut propiciar aquest debat amb els organismes que estan més o menys directament relacionats amb les televisions locals. D'aquesta manera, intentem portar endavant una autoregulació i convenir uns pactes que ens permetin ordenar el sector. Aquest taula està ara en una fase exploratòria,

(publicitat)

“Les televisions locals pateixen un grau d’indefensió molt considerable”

però ningú havia tingut encara una iniciativa semblant.

- Quina ha estat l’acollida que ha tingut la creació d’aquesta taula?

La primera impressió ha estat molt bona i molt positiva. No sabem fins a on podrem arribar, però tot hom té ganes de comprovar-ho. Ara bé, no ens hem marcat cap termini per portar a terme aquest treball perquè el sector està tan poc ordenat que veurem on arribem en funció de com es vagin quadrant les peces. Però nosaltres ens aboquem en aquest diàleg i esperem que en un temps prudencial d’entre set i nou mesos, puguem arribar a punts d’acord que ens permetin treballar amb més garanties a tots.

- I de quina manera pensa actuar el CAC pel que fa a la regularització de les emissores de ràdio locals?

És cert que tant el sector radiofònic com el televisiu són complicats però, mal que bé, el primer està millor ordenat que no pas el segon. Ara ens trobem amb una situació molt curiosa perquè s’estan produint moviments entre els accionariats de les emissores. En cada modificació, el CAC intervé i emet un informe sobre la viabilitat o no d’aquesta modificació. Si parlem de ràdios, el panorama s’està movent dins d’una certa organització prou consolidada, però el sector de la televisió local està més desatès.

- Com actua el CAC en aquests canvis d’accionariat?

Sempre que es produeix una modificació d’aquest tipus és necessària l’autorització del Govern i, per aconseguir-la, el Consell de l’Àudiovisual ha de conèixer el pro-

¿Quines són les responsabilitats dels consellers del CAC?

El Consell de l’Àudiovisual de Catalunya està integrat per deu membres; nou d’ells són escollits pel Parlament a proposta, com a mínim, de tres grups amb representació a la cambra catalana, i per una majoria de dos terços. L’altre membre, que n’és el president, és proposat i nomenat directament pel Govern de la Generalitat, després d’escoltar l’opinió majoritària de la resta de membres del CAC elegits pel Parlament.

• Francesc Codina i Castillo

President del Consell.

• Carles de Alfonso i Pinazo

Conseller Secretari del Consell. Garantia de Servei Públic. Llicències i autoritzacions d’operadors. Internet: aspectes tècnics i legals.

• Joan Botella i Corral

Conseller Adjunt a la Presidència per a Afers Internacionals. Relacions amb d’altres autoritats reguladores. Elaboració de directives i orientacions generals dels operadors. Estudis d’audiència i opinió.

• Xavier Guitart i Domènech

Vicepresident del CAC. Relacions Institucionals. Coordinació dels Àmbits de Responsabilitat i de les Àrees d’Actuació.

• Núria Llorach i Boladeras

Continguts. Protecció de la Infància i l’Adolescència. Violència. Tractament de Gènere. Compliment de programacions. Contraprogramació i senyalització.

• Jordi Mercader i Farrés

Pluralisme. Operadors audiovisuals. Usuaris. Relacions amb els sectors professionals.

• Fèlix Riera i Prado

Televisions locals. Televisió digital terrestre. Televisió per cable. Televisió per satèl·lit. Noves Tecnologies.

• Fernando Rodríguez Madero

Ràdio. Programació d’Esports. Publicitat, patrocini i televenda.

• Jaume Serrats i Ollé

Seguiment de la normativa a la Unió Europea, a l’Estat i a Catalunya. Indústria audiovisual. Presència de la cultura catalana en l’àudiovisual.

• Joan Manuel Tresserras i Gaju

Recerca en l’àmbit de l’àudiovisual. Documentació i Dossiers. Memòries i Informes. Publicacions del Consell.

PRESA DE POSSESIÓ DELS MEMBRES DEL CAC

cés i informar-ne. Fins ara, els operadors que havien demanat noves llicències o un procés d'agrupament al Govern obtenien l'autorització directament perquè la llei ho permetia. Ara necessiten sotmetre's a un informe. En l'actualitat, qualsevol moviment que es produeix necessita passar pel Consell de l'Audiovisual i, per aquest motiu, darrerament hem demanat la compareixença d'alguns operadors, en el seu benefici, perquè aportin informació que el CAC considera imprescindible per poder opinar sobre aquests processos, com ara detalls sobre el seu projecte. I estem molt tranquils de dir al Govern el que diem perquè hem tingut tota la informació que necessitàvem. Som responsables del que hem fet, tant si és un sí com si és un no, a plena consciència, perquè hem tingut la possibilitat de dialogar i entrevistar-nos amb tots els afectats. A més a més, entre els operadors, superada la primera sorpresa, aquest procés també ha contribuït a la seva tranquil·litat.

- En aquesta línia, potser hauríem de parlar de la polèmica creada arran de la compra de Ràdio Vic per part d'Onda Rambla i el fet que, una emissora que

sempre havia emès en català, ara tingui una programació amb predomini de la llengua castellana. El CAC n'està fent un seguiment?

Com que s'ha produït una situació, per dir-ho de forma dolça, no habitual, nosaltres hem convocat els actuals propietaris de Ràdio Vic i han comparegut dues vegades davant el Consell. Ara hem d'emetre el nostre criteri: si el que està passant és una infracció de la llei, haurem d'intervenir; si es tracta senzillament d'una decisió política, però que no contradiu el marc normatiu, nosaltres direm que no passa res. Però ho direm.

- Quines funcions compleix el CAC en l'àmbit europeu?

Pertanyem de ple dret a dues institucions com són el RESO, en l'àmbit mediterrani, i l'EPRA, en l'àmbit europeu més ampli. Aquí estan representades totes les entitats com la nostra, amb la diferència que totes les altres són d'àmbit estatal i nosaltres, una autoritat de caràcter autonòmic. Els dies 18, 19 i 20 d'abril celebrem l'assemblea de l'EPRA a Barcelona, el que significa un reconeixement per un Consell tan jove com és el nostre. En aquesta assemblea, pensem aportar idees, com ara el debat sobre les televisions locals en l'àmbit europeu, o l'adopció d'algun mecanisme que indiqui el moment en què pot canviar el caràcter d'una programació.

- I tenen algun sistema en perspectiva perquè el CAC treballi en millors condicions?

A partir de l'abril comptarem amb un sistema informàtic d'enregistrament que ens permetrà captar, de forma automàtica i durant les 24 hores del dia, les programacions senceres de 12 canals de televisió i de 5 d'àudio. Aquest conjunt d'ordinadors tindrà capacitat per emmagatzemar 2.500 hores de programació. Així podrem constatar de forma real qualsevol denúncia o queixa que ens arribi.

(publicitat)

EL GRUP GODÓ ABANDONA EL CONCURS PER A L'ADJUDICACIÓ DE BTV

El Grupo Godó va decidir retirar-se del concurs municipal per gestionar BTV ja que considera que el concurs presenta defectes tècnics greus i estava viciat. Per aquest motiu, no es descarta emprendre accions legals contra la societat titular de BTV, Informació i Comunicació de Barcelona (ICB).

Per una altra banda, el Consell de l'Àudiovisual de Catalunya (CAC) ha sol·licitat un estudi jurídic per saber si es necessària la seva intervenció en el concurs sobre l'adjudicació de la cadena municipal. Aquest estudi podria concloure que la concessió de BTV no es pot fer sense la participació del CAC, ja que aquest és un organisme aprovat pel Parlament de Catalunya per controlar la gestió de les emissores de ràdio i televisions catalanes. De totes maneres, el president de l'ICB, Ernest Maragall, va declarar que la participació del CAC no era pertinent.

NEIX UN NOU RECURS DIGITAL PER A PROFESSIONALS I INVESTIGADORS

L'Institut de la Comunicació de la Universitat Autònoma de Barcelona i la Fundació Retevisión ha creat el Portal de la Comunicació, un projecte a Internet que pretén servir les necessitats d'investigadors, professionals i empreses de la comunicació d'Espanya i Llatinoamèrica.

El Portal de la Comunicació neix amb dues edicions, una en castellà i l'altra en català, i pensa enfocar els seus continguts en comunicació a Internet, materials de referència i producció pròpia amb temes especials destacats pel seu interès i actualitat. L'objectiu final és fer d'aquesta iniciativa una autèntica mitjancera entre el públic interessat i els diferents recursos d'informació disponibles a la xarxa. Per accedir a aquest portal cal visitar la seva web a l'adreça <http://www.portalcomunicacio.com>

LA COPE AMPLIA COBERTURA A LES COMARQUES GIRONINES

Segons l'edició de febrer de la revista de la diòcesi de Girona, "El Senyal", la COPE inaugurarà una nova emissora a la ciutat de Girona. Aquesta entitat ja té a l'Alt Empordà dues freqüències d'FM (el 89.4 a Figueres i el 87.7 a la Jonquera) i una d'OM (el 1.269 a Figueres). La nova emissora utilitzarà la freqüència del 89.4 d'FM, que es traslladarà a Rocacorba i s'emetrà des de la ciutat de Girona.

Amb aquesta iniciativa la COPE pretén ampliar la seva cobertura a les comarques gironines després que es tanqués la COPE Costa Brava, que emetia des de Sant Feliu de Guixols.

TV D'HOSPITALET PRESENTA NOU CANAL

El passat 22 de desembre va començar a emetre el Canal Inf'HO de Televisió d'Hospitalet, que està gestionat per La Far-

ga SA i produït per Ovideo. La nova televisió es va presentar com un mitjà de comunicació de proximitat, fresc, jove i professional, que apropa als hospitalencs els fets i les notícies de la seva ciutat. Així, la programació del Canal Inf'HO alterna, en períodes de quinze minuts, blocs d'informació local amb d'altres que tracten cada dia un tema monogràfic.

Els espectadors de la televisió tenen la oportunitat d'intervenir en directe en la programació, ja que hi ha una càmera instal·lada al vestibul de la televisió per tal que els ciutadans expressin la seva opinió sobre temes d'interès.

La Televisió de l'Hospitalet es troba al nou edifici que l'Ajuntament va construir a la plaça Francesc Macià, on també hi ha la resta de mitjans de comunicació municipals, com són Ràdio L'Hospitalet, L'Hospitalet "Diari informatiu de la Ciutat" i "Canal.net".

ES PRESENTA LA BIBLIOTECA VIRTUAL JAUME FUSTER

Des de fa sis anys la comunitat d'internautes en llengua catalana es troben cada any en l'edició de les "24 Hores a VilaWeb. Dia d'Internet". El passat 8 de febrer va tenir lloc la sisena edició d'aquesta festa, que es basa en la creació de 24 webs (una cada hora) a partir dels missatges, fotografies, etc., que envien els internautes.

Aquest any la jornada es va celebrar sota el lema "La literatura, també a la Xarxa", que pretenia reivindicar la funció que fa la biblioteca com espai públic d'accés a Internet i com espai on la xarxa es viu en comunitat. En un acte a la biblioteca de Nou Barris es va fer la presentació de la biblioteca virtual Jaume Fuster (<http://www.jaumefuster.org>), que porta el nom del primer escriptor que va aportar un llibre en català a la xarxa. Aquesta biblioteca virtual conté novetats editorials cada setmana i un llistat de pàgines webs relacionades amb el món de la literatura. Durant l'acte de presentació va tenir lloc una taula rodona on van participar els escriptors Francesc Parcerisas i Maria Antònia Oliver, junt amb el crític literari Oriol Izquierdo.

CRÍTIQUES A LA NOVA DIRECCIÓ DE RÀDIO ESTEL

L'exdirector de Ràdio Estel, Santiago Ramentol, va criticar en una entrevista publicada a la revista "Nou Foc" la nova direcció de l'emissora, formada pel capellà Ramon Octavi Sánchez com a director i Gemma Morató com a sotsdirectora. Aquesta nova direcció va acomiadar sis tertulians del programa informatiu "El primer cafè", fet que va provocar la renúncia d'altres col·laboradors.

Santiago Ramentol va considerar que aquesta acció no s'adiu amb l'esperit de Ràdio Estel, una ràdio que va néixer amb una voluntat integradora i que ara corre el perill de derivar cap a una emissora que transmeti formes i estructures que no es corresponguin amb la realitat social.

BECA ERNEST LLUCH DE PERIODISME I CULTURA DE PAU

Ràdio Euskadi, junt amb UNESCO Etxea i el Centre UNESCO de Catalunya ha creat la beca Ernest Lluch de Periodisme i Cultura de Pau, que fomentarà la distribució dels valors de la pau en els mitjans de comunicació. Els candidats a aquesta beca hauran de ser joves llicenciats en Ciències de la Informació o Tècniques Audiovisuals amb experiència professional en mitjans de comunicació. Els projectes que es presentin hauran d'estar dirigits a crear un impacte positiu dels conflictes en els mitjans de comunicació i hauran d'incloure un pla de treball de 12 mesos, en el qual s'hi pot contemplar la participació en congressos, visites a ONGs, estades en mitjans de comunicació, etc.

RÀDIO BISBAL PRESENTA UN DISC RE-COPIATORI

Ràdio Bisbal (107.4 FM) va editar el primer disc compacte "Resum de l'Any, crònica 2000", que inclou els fets més importants d'aquesta localitat i algunes informacions comarcals destacades. Aquesta iniciativa va sorgir de l'equip d'informatius de l'emissora, que pretén consolidar i potenciar la línia d'informació creada.

El compacte té un cost de 1.000 pessetes i es pot encarregar per telèfon (972 641 601) o a través de la pàgina web de l'emissora (www.labisbal.org/radio)

RÀDIO POMAR PARTICIPA EN UN CONCURS DE DISSENY DE WEBS

La pàgina web de Ràdio Pomar (www.anit/radiopomar) ha passat la primera fase de selecció dels premis iBest, destinat a premiar els millors dissenys a Internet. En aquest concurs també hi participen grans emissores com Onda Cero, amb les quals haurà de competir Ràdio Pomar (104.6 FM). Per fer-ho compta amb una web dissenyada pels mateixos membres de l'emissora, on s'hi pot trobar la programació de l'emissora i un resum de notícies.

L'atorgament d'aquests premis es fa per votació popular i es valora el contingut, el disseny i la navegabilitat. Per aquest motiu Ràdio Pomar anima als seus oients perquè apostin per la seva web.

NOVA ETAPA DE TÀRRACO VISIÓ

La televisió local de Tarragona, TàrracoVisió, inaugura una nova etapa amb diversos canvis, entre els quals destaca el de la programació, que ha deixat de ser bàsicament d'entreteniment per ser informativa.

S'han dut a terme també altres canvis amb la introducció de cares noves o el canvi d'ubicació de les instal·lacions, que passaran al número 9 del carrer López Peláez de Tarragona. TàrracoVisió comparteix aquest edifici amb l'emissora de ràdio de Justo Molinero a Tarragona i la revista Més Tarragona, que formen part del Grup Editorial 100%.

DESE ANIVERSARI DE RÀDIO LLEFIÀ

El passat mes de gener Ràdio Llefià, una emissora sorgida de l'associació de veïns de Ronda de Sant Antoni, va celebrar el seu desè aniversari al Teatre Principal. Durant l'acte es van produir actuacions musicals, balls i espectacles de màgia. Però un dels moments més significatius va ser l'entrega de premis a les persones que durant aquests anys han ajudat a tirar endavant la programació regular de l'emissora. Entre aquestes persones destacaven el fundador de la ràdio, el president de l'associació de veïns i polítics com l'exconseller de Benestar Social. La programació de Ràdio Llefià comprèn actualment la franja horària de les set del matí fins la mitjanit i els seus continguts passen per la informació, la música i magazins amb molta participació ciutadana. Cal dir que cap dels treballadors de la emissora ho fa de forma remunerada.

RÀDIO TIANA ADAPTA LA PROGRAMACIÓ ALS COSTUMS DELS SEUS OIENTS

Ràdio Tiana (107.2 FM) ha volgut adaptar la seva programació i filosofia a la realitat quotidiana de la vila. Per aquest motiu ha estrenat el programa "Retalls", que s'emet de les dues de la tarda a les vuit del vespre i és una repetició de diversos espais que s'han emès durant el matí. Aquest tipus de programa s'adapta més als costums de la població, ja que la majoria de persones no són al municipi durant el dia. Una altra novetat és l'ampliació d'una hora del contingut informatiu de l'emissora, que comença amb el programa "Tiana a primera hora". També es vol anar omplint la franja horària de dos quarts de nou a les deu del vespre amb espais temàtics sobre política i actualitat, cultura, humor, oci, etc.

CANVIS DE PROGRAMACIÓ A RÀDIO BISBAL

Ràdio Bisbal (107.4 FM) vol oferir un servei més proper als ciutadans i per això ha iniciat un procés de reforma de la graella de programació. El programa més important que s'incorpora és "Última Hora", que s'emetrà de les 8 a les 9 del vespre i que tractarà temes d'informació i debat sobre el municipi. El programa "Dimensió Corney" segueix emetent-se, després de tres anys, com a reforç informatiu cada divendres. Una altra de les novetats que presenta Ràdio Bisbal és la creació pròpia de butlletins diaris de cinc minuts. Els caps de setmana es complementen amb "l'Informatiu Cap de Setmana". Tots aquests canvis representen la voluntat dels responsables de l'emissora de "recuperar l'esperit de proximitat que creïem perdut, sense abandonar la línia existent" i de "convertir-se en un referent informatiu de primer ordre".

RÀDIO TIANA ES SOLIDARITZA AMB CENTREAMÈRICA

Ràdio Tiana (107.2 FM) va engegar el passat 3 de febrer una campanya per recollir fons a favor dels damnificats pel terratrèmol del Salvador. Els responsables d'aquesta acció tampoc van oblidar les víctimes del sisme que va afectar l'estat de Gujarat, a l'Índia, i per això van dedicar part de les accions a aquesta altra crisi. Els interessats a aportar diners ho van poder fer durant el programa *24 hores amb Centreamèrica*, durant una subhasta i una festa al Casino de Tiana. La quantitat recaptada va superar les previsions més optimistes i va sobrepassar la xifra del milió de pessetes.

PUNT 6 CAMP ES PRESENTA COM LA NOVA RÀDIO MUNICIPAL DE REUS

L'antiga Ràdio Músic Club o Punt 6 Ràdio de Reus va presentar el passat mes de febrer el seu nou projecte radiofònic com emissora local amb el nom de Punt 6 Camp (104.0 FM). Aquesta estació va reiniciar les emissions el desembre del 2000 després de diversos mesos sense emetre. En concret, s'han ampliat els horaris d'emissió, s'han reforçat els informatius i s'ha canviat també la freqüència. Punt 6 Camp utilitza el dial concedit per llei a l'ajuntament de Castellvell, si bé emet des d'uns estudis situats a Reus.

RELLEU AL CAPD'AVANT DE LA RÀDIO I LA TELEVISIÓ DE GRANOLLERS

Josep Maria Codina ha estat designat nou gerent en funcions de l'Institut Municipal de la Comunicació (IMC) de Granollers. Codina agafa així el relleu de Josep Maria Puigvert, després que aquest anunciés la seva retirada al capdavant de l'IMC a finals del mes de gener, per incorporar-se a la productora de capital privat Tatxo Benet. Puigvert exercia aquest càrrec des de 1997, des de la creació d'aquest ens municipal que té les competències sobre la ràdio i la televisió de Granollers. En aquest institut hi ha espai també per a la representació ciutadana, a part de la de tots els grups polítics municipals. Codina ha estat director de la ràdio municipal de Granollers, que actualment manté el nom de Ràdio 7 Vallès (107.6 FM), en la que ha desenvolupat una important tasca professional. De fet, va ocupar el càrrec de director gairebé durant 10 anys i, des de la creació de l'IMC el 1997, ha estat cap d'informatius de la ràdio i televisió municipals de la capital del Vallès Oriental.

TELEVISIÓ D'OSONA EMET UNA SÈRIE AMB IMATGES AÈRIES DE LA COMARCA

El setmanari La Marxa i Televisió d'Osona (TVO) han iniciat des del passat mes de febrer un nou projecte que permetrà fer arribar als osonencs una nova imatge so-

bre la seva comarca. Es tracta d'una sèrie d'imatges recollides en vídeos d'entre 10 i 12 minuts que recorren diferents rutes de la regió, repassant una per una cada població.

Es tracta d'una producció pròpia que, amb el nom d' *Osona des del cel. Les darreres imatges del segle XX*, agrupa i recorre geogràficament la comarca de nord a sud. Paral·lelament a aquesta emissió que portarà a terme TVO, el setmanari La Marxa entregarà durant trenta setmanes làmines amb les fotos aèries dels cinquanta-un municipis d'Osona. També oferirà la possibilitat d'aconseguir gratuïtament el vídeo de dues hores que recollirà les 12 rutes que s'emetran a través de TVO.

MONTBUI RÀDIO EMET UN PROGRAMA CENTRAT EN LA SEGURETAT CIUTADANA

Informa't, seguretat és el títol de l'espai que Montbui Ràdio (90.0 FM) emet fins el proper mes de juny centrat en la seguretat ciutadana i en aspectes quotidians de civisme. El programa està realitzat per dos policies locals de Montbui i compta també amb el suport del coordinador tècnic de l'emissora Francesc Esplugas.

En concret, l'objectiu principal és assessorar els ciutadans sobre temes relacionats amb el món de la Policia Local. Des de la protecció civil, la seguretat personal i col·lectiva, la Llei de Seguretat Viària fins el maltractament a dones i menors.

Per aconseguir satisfer les necessitats d'informació de l'audiència durant el decurs del programa es responen a les preguntes que els oients han deixat al contestador de l'emissora local de Montbui.

RÀDIO L'ESCALA REALITZA UN ESPAI AMB PERIODISTES D'ALTRES MITJANS

L'emissora municipal de l'Escala (107.6 FM) emet l'últim dilluns de cada mes, sota el títol d'*Alcaldia*, un programa on hi participen periodistes d'altres mitjans de comunicació convidats. L'espai consisteix en la realització d'una entrevista a l'alcade de la població, Josep Maria Guinart.

En concret, ja hi han assistit professionals del diari El Punt i de TV3, i està prevista la participació de periodistes del Diari de Girona i de la cadena SER.

EL NOU ESPAI RADIOELÈCTRIC MODIFICA ELS DIALS D'ALGUNES EMISSORES

La Direcció General de Radiodifusió i Televisió de la Generalitat de Catalunya ha dut a terme darrerament una reestructuració de l'espectre radioelèctric de l'FM que ha afectat les freqüències d'algunes emissores locals. Les emissores municipals afectades són: l'emissora de l'Ametlla del Vallès del 96.3 al 101.2, la de Terrassa del 95.1 al 95.2, la de Premià de Mar del 95.3 al 95.2, la de Martorell del 105.9 al 100.3 i la de Masquefa del 100.4 al 100.5.

Joan González,
director de
la productora
Paral.lel 40

“Vam fer una aposta arriscada en el seu dia, però ha estat tot un èxit i no ens penedim”

ANGELA RODRÍGUEZ

- La manera com es gestiona Viladecans TV és una mica diferent de la d'altres televisions locals, a través d'una productora independent. Com funciona aquest sistema? El projecte que tenim actualment el vam posar en marxa fa quatre anys. La propietat de Viladecans TV correspon a l'Ajuntament; és una televisió pública però la seva gestió està en mans de la productora Paral.lel 40. Els continguts de la programació es pacten entre la productora i el consistori, però el disseny de la televisió l'ha fet la nostra companyia.

- La tecnologia de Viladecans TV ha estat pionera al nostre país. Per què es va optar per seguir un model tan nou i, alhora, tan arriscat?

Ens vam marcar l'objectiu de muntar la primera televisió de tot l'Estat que incorporés la tecnologia digital en els seus processos de producció i post-producció. Per aquest motiu, vaig viatjar als Estats Units per comprovar les tecnologies que s'hi feien servir. Llavors vam veure que havíem de deixar de banda els magnetoscòpis i passar als ordinadors, i així ho vam fer. Va ser una aposta i ens podríem haver equivocat i fracassar, però ha estat tot un èxit i no ens penedim.

- Què va representar per vostè la creació, des de zero, d'una televisió local, després d'haver estat membre fundador del programa “30 minuts” a TV3 i d'haver treballat a TVE i BTV?

Per mi, el repte que em va plantejar l'Ajuntament de Viladecans representava com crear TV3 de nou. La dimensió d'un projecte no modifica el concepte. Vam posar en pràctica la manera com pensàvem que havia de ser una televisió del segle XXI i hem recollit els nostres fruits. Per exemple, un dels premis més importants ha estat que el canal de televisió CNN d'Atlanta va voler comprovar els mètodes de treball que nosaltres fèiem servir.

- Però també han obtingut guardons reals, com el Premi de la Comunicació 2.000, que atorga la Diputació de Barcelona, o els Premis Actuals de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió...

Hem de dir que, des del naixement de Viladecans TV, sempre ens hem trobat entre els tres finalistes al premi al millor programa i al millor canal, i de 6 nominacions ens hem emportat dos guardons. Els darrers els hem aconseguit pel reportatge titulat *La ciutat colpejada*, a partir de la notícia del tràgic accident d'un autocar a Sòria, en què van perdre la vida 16 joves d'una escola. Aquest reportatge es va emportar el premi “Actual Catalunya” dins els X Premis Actuals de la CCRTV i el premi al millor programa de producció pròpia dels Premis de Comunicació Local de la Diputació. Abans, aquest organisme, ens va con-cedir el Premi Miramar al millor programa de televisió local de Catalunya, per 1998, *crònica d'un any*.

- Definiria Viladecans TV com una televisió local?

No ens considerem plenament una televisió local: ens agrada més definir-nos com una televisió. Però no podem negar que el nostre univers és la ciutat de Viladecans i, per tant, el nostre àmbit és local. Ara bé, no ens podem considerar com a tal ni en tecnologia ni en metodologia ni en resultats.

- Quines diferències separen a Viladecans TV d'altres mitjans audiovisuals locals?

No sé ben bé quines diferències podem tenir amb les locals, però sí les que tenim amb les grans televisions. Per exemple, no ens podem permetre fer uns grans directes en grans estudis, però elaborem uns informatius amb tanta rigorositat com els grans. Malgrat treballar en una televisió local, nosaltres posem tots els paràmetres d'una televisió professional, però adaptant-los en un moment i en un àmbit petit, i en una economia petita.

- Quin és el secret de l'èxit de Viladecans TV?

En el fons, les coses són molt senzilles: cal comptar amb bons professionals, que potser no tenen un gran nivell quan comencen a treballar en aquest àmbit. Però realitzem una gran inversió en formació i obtenim uns resultats extraordinaris. Tenim un nivell d'exigència molt alt. I això es veu en els resultats.

- I si parlem del programa estrella de la programació?

Sens cap mena de dubte, són els informatius. En ells aboquem la major part dels nostres recursos. Emetem una primera edició diària al vespre, amb una durada d'entre

“No ens considerem una
televisió local plenament”

“Cal comptar amb bons
professionals i invertir en la
seva formació”

CONTROL DE REALITZACIÓ DE
VILADECANS TV (FOTO: ANTONI PASTOR)

Viladecans TV va iniciar la seva aventura ara fa quatre anys i els resultats són immillorables. Amb tan sols vuit professionals, es pot congratular de ser la primera televisió de tot l'Estat que va incorporar la tecnologia digital i d'haver guanyat diversos premis pels reportatges elaborats pel seu equip. La novetat que representa Viladecans TV també la trobem en la seva fórmula de gestió: Paral.lel 40, una productora independent, se'n fa càrrec de l'execució dels continguts. El director de la productora, Joan González, considera que totes les televisions locals seguiran aquesta tendència en el futur.

12 i 15 minuts, i aquest espai es repeteix cada hora. L'únic dia que no fem informatiu projectem una pel·lícula i, en aquest sentit, també som pioners, perquè ho fem sense talls de publicitat, igual que CANAL +, amb la diferència que nosaltres som una televisió en obert. Un altre programa que destaquem és *Viladecanencs*, que respon a la hipòtesi que tothom té una història per explicar.

- Quina és la tendència de les televisions locals en el futur? Cap a on han de caminar?

Al meu parer, entrarà el sector privat amb molta força i només existiran televisions locals professionals. La idea és molt senzilla: si tu et construeixes una casa, ets el propietari i tens els diners, pots aixecar-la segons tu creguis o contractar un professional perquè ho faci. Normalment, els Ajuntaments no disposen de tècnics especialitzats en mitjans audiovisuals i cada vegada resultarà més normal que contractin empreses que sàpiguen fer televisió. El centre de control ha d'estar en mans dels

Ajuntaments, però l'execució ha d'anar a càrrec dels professionals.

- Quins són els àmbits d'actuació de la productora Paral.lel 40?

Ens movem en tres àmbits: la televisió, les produccions documentals i la formació de professionals, amb cursos de post-grau i de formació que realitzem a diferents televisions. El nostre departament de formació es diu AULA PARAL.LEL 40 i té establert un acord estratègic amb l'Institut d'Educació Continua de la Universitat Pompeu Fabra. La formació continua forma part de l'activitat laboral.

- Quins avenços es planteja Viladecans TV a mig o llarg termini?

La nostra pretensió és augmentar les hores de programació pròpia i reduir el número de repeticions. També ens interessa potenciar els programes realitzats a l'exterior i elaborar una edició migdia de l'informatiu.

JOAN GONZÁLEZ, DIRECTOR DE PARAL.LEL 40 (FOTO: JOSEP MAÀTI)

(publicitat)

DVCAM SÈRIE MASTER

Estableix l'estàndard que marca la diferència

FRANCESC GALLARDO

En el món de la tecnologia digital, els usuaris cada vegada demanen més prestacions, característiques i tecnologies innovadores. Per donar cabuda a tots aquests requeriments, Sony ha desenvolupat i presentat la sèrie Master de magnetoscòpis. Aquesta sèrie es recolza en l'estàndard DVCAM de Sony,

MODEL DEL DVCAM SÈRIE MASTER DE SONY AMB LES CINTES RESPECTIVES

però afegint-hi més velocitat, senzillesa i majors nivells d'assequibilitat. La sèrie Master s'ajusta a qualsevol aplicació com ara en informatius, multidifusió, presentació comercial, creativitat, publicitat, etc, i a mitjans de difusió com ara TV terrestre, cable, satèl·lit i, fins i tot, Internet.

Encara que cada model de la sèrie ofereix diferents prestacions, les comunes a tots i més desta-

cables són un cost efectiu a la migració a tecnologies digitals, un ampli rang d'interfaces tant digitals com analògics que asseguren àmplia connectivitat amb la resta d'equipaments, reproducció de tots els formats DV, immillorable qualitat de so i imatge, funcions professionals, tracking variable, un disseny integrat, etc.

L'editor-gravador DSR-1500P és un equip que es pot utilitzar tan com a font de senyal en visionat o com a magnetoscopi d'alta qualitat en edicions lineals i no lineals. El disseny rack el fa ideal per a petits espais com unitats mòbils i el seu format DVCAM amb gravació digital garanteix una qualitat d'àudio i vídeo de qualitat immillorable. Les cintes estan disponibles en tamany estàndard i mini amb 184 i 40 minuts respectivament. El editor reproductor DSR-1600 i el editor-gravador 1800P inclouen i superen les característiques del DSR1500P, amb edició independent de 4 canals d'àudio, control dinàmic de velocitat i control variable en reproducció entre d'altres. També cal destacar el editor-gravador DSR-2000P, el principal de la sèrie Master, un equip capaç de satisfer les necessitats dels clients ja sigui en producció com en postproducció, tot amb un preu més que raonable per a aquests tipus d'aplicacions. Mai s'havia ofert fins ara edició amb prelectura en equips d'1/4 de polzada, edició màquina a màquina i tecnologia non-tracking que permet recuperar material defectuós sense perdre qualitat. I tot això amb més de tres hores d'enregistrament.

Per a més informació, podeu

visitar la web de Sony a

www.sonynewmedia.com

o trucar al telèfon 902 41 51 61

o fax: 93 402 67 33, ref. 6200

(publicitat)

L'escola de so MicroFusa col·labora amb Catalunya Ràdio

REDACCIÓ

A principis de febrer d'enguany ha començat una nova edició dels cursos de reciclatge que MicroFusa ofereix al personal tècnic de Catalunya Ràdio. Aquests cursos es van iniciar l'any passat i van gaudir de molt bona acollida entre els assistents. Actualment s'està impartint el curs de Tècniques de Microfonia, l'objectiu del qual és proporcionar els coneixements tècnics i pràctics necessaris per a una bona sonorització en directe. Per tal d'aconseguir-ho, les classes teòriques inclouen descripcions dels micròfons més adequats per a cada situació, ús d'equalitzadors, processadors de senyal, connexionat, acústica d'espais i acústica d'instruments.

Les classes pràctiques inclouen l'ús d'equalitzadors gràfics i la sonorització completa d'un conjunt musical en viu en els estudis de Catalunya Ràdio. Albert García, el professor d'aquest curs, és un destacat professional de la sonorització en directe que treballa habitualment amb grups musicals de reconegut prestigi.

En les passades edicions d'aquests cursos, el curs d'Audio Digital va ser també molt ben rebut entre els participants. En aquest curs es van veure conceptes d'informàtica, física de so, MIDI, connexionat i ús de sistemes digitals d'enregistrament. Les pràctiques van incloure l'ús de taules de barreges

digitals, així com l'ús de software d'edició d'audio i MIDI. L'objectiu general era proporcionar coneixements amplis de les possibilitats i rendiment dels aparells actualment disponibles en el mercat, i com millorar la qualitat en processos habituals del món de la ràdio. Les classes van ser impartides per Roque Molina i Àngel Valverde, professors habituals de l'escola MicroFusa. El responsable de formació de personal de Catalunya Ràdio, Ferran Conda-do, així com David Vives, director de l'escola MicroFusa, creuen que ha estat una iniciativa de col·laboració molt positiva per a ambdues entitats, i per aquesta raó els cursos comptaran properament amb noves propostes de continguts que cobreixin les necessitats tècniques dels professionals de la ràdio. Aquest centre de formació disposa d'una pàgina web, www.microfusa.com, on es pot trobar més informació sobre cursos i activitats que l'escola realitza per formar nous tècnics de so.

Aquest centre de formació ha ofert cursos de tècniques de microfonia i àudio digital per al personal de l'emissora pública de Catalunya.

PARTICIPANTS I MEMBRES DE MICROFUSA CELEBRANT UN CURS IMPARTIT

(publicitat)

“Amb el nostre projecte es promou un triangle format per la ciutat, Internet i les telecomunicacions”

JOSEP GINJAUME

- Quina és la principal línia d'actuació de Localret? La primera línia estratègica on treballem és en el desplegament d'infraestructures. On s'estan desplegant, intentem coordinar i aportar solucions tècniques, i allà on no s'estan desplegant infraestructures intentem que se'n despleguin. Nosaltres ens devem bàsicament als pobles petits i mitjans. Els mercats madurs, les ciutats potents en mercats de telecomunicacions no necessiten el recolçament d'una institució com aquesta per aconseguir la banda ampla; ja la tenen. Nosaltres estem treballant molt seriosament en aquests moments dissenyant una estratègia per tal que aquesta banda ampla arribi al conjunt del país.

- Com es pot aconseguir un objectiu com aquest tenint en compte el cost que això pot suposar per a les administracions locals?

Localret està constituït en aquests moments per 777 Ajuntaments. Això vol dir que a l'hora de negociar amb els operadors de telecomunicacions tenim una capacitat molt important i l'apliquem, sobretot, a intentar millorar la gestió de la telefonia i les comunicacions en els Ajuntaments. De forma que volem aportar un valor net en forma de reducció dels costos de telecomunicacions als Ajuntaments.

- Des de fora sembla que anem una mica amb retard en la consolidació i aplicació de les noves tecnologies. És una percepció errònia o s'ajusta a la realitat?

La sensació és que anem amb retard perquè tenim la percepció que l'impacte que Internet està tenint en moltes organitzacions, l'està tenint menys en l'administració. En aquests moments, aquesta sensació ve del fet que tenim unes expectatives extraordinàries sobre les possibilitats de crear valor públic a través d'aquestes noves vies. Joestic absolutament convençut que és bo que tinguem aquesta inquietud.

- Com es poden interpretar els avenços que Localret està potenciant en el camp de les telecomunicacions des dels mitjans de comunicació local?

Les emissores i televisions municipals tenen davant d'aquests nous reptes una doble funció: esdevenir un canal d'interactivitat entre l'administració municipal i la societat, així com potenciar el debat ciutadà;

uns fòrums de debat vinculats a la proximitat territorial. Els avenços relacionats amb la revolució d'Internet i de les xarxes telemàtiques amaguen enormes possibilitats per al sector. Les noves tecnologies canvien el contacte entre oients i emissores: la relació passa de ser monològica a dialògica. Per exemple, donar un servei a comunitats específiques, tendirà a segmentar molt més el mercat i a oferir productes específics. Sens dubte, l'horitzó pels mitjans de comunicació local és extraordinari.

- Què succeirà en aquells territoris menys poblats o, en especial, aquells més allunyats de l'àrea metropolitana de Barcelona?

Nosaltres dividim el mapa de telecomunicacions a Catalunya en tres franges: una zona d'alta rendibilitat, Barcelona i les grans ciutats; una zona de rendibilitat potencial, una xarxa troncal que entenem estratègica que formen les capitals de comarca; i una tercera zona que inclou gran part del territori amb poca població. És en aquesta àrea on cal fer un esforç per dur la banda ampla, una oferta d'Internet a velocitats acceptables i a uns preus assequibles. El

XAVIER MARCET, DIRECTOR GENERAL DE LOCALRET

“Cal aconseguir un accés tecnològic possible i assumible per tothom”

“Les emissores i televisions municipals potenciaran el debat ciutadà”

Localret és un consorci local format en l'actualitat per 777 Ajuntaments d'arreu de Catalunya que té per màxim objectiu potenciar i establir un conjunt d'infraestructures que permetin, a curt o mig termini, un correcte desenvolupament de les xarxes de telecomunicacions i de les noves tecnologies. En aquest sentit, aquesta entitat treballa per instal·lar una banda ampla a tot el conjunt del país que permeti interconnectar tot l'àmbit local. En definitiva, per entrar a les autopistes de la informació i poder gaudir de tots els seus avantatges.

problema és que avui en dia no hi ha rendibilitat de mercat en aquesta gran zona del Principat. Per això s'estudien altres possibilitats com el satèl·lit o la telefonia mòbil. Cal aconseguir un accés tecnològic possible i assumible per a tothom.

- La instal·lació de fibra òptica s'està desenvolupant amb molta lentitud, més de la que es pensava en un principi. A què es deu aquest endarreriment?

Instal·lar aquest tipus d'infraestructura no és fàcil, s'han d'obrir els carrers, cal un finançament,... Els darrers mesos s'ha produït un canvi en el camp de les empreses de telecomunicacions. L'escenari ha canviat, el sector financer pateix els riscos de confiar en uns valors tecnològics que són molt insegurs.

- Quins beneficis pot aconseguir una ràdio o una televisió municipal de l'adscripció del seu Ajuntament al Consorci de Localret.?

Amb el nostre projecte es promou un triangle format per la ciutat, Internet i les telecomunicacions.

Així es vetlla per l'existència d'unes infraestructures que permetin a tots els òrgans municipals aprofitar al màxim les noves tecnologies. També s'ofereix un assessorament i un conjunt de serveis. De fet, s'estan realitzant ja algunes experiències per tal d'utilitzar la televisió local com una eina propera a l'administració.

- Com valoraria l'actual mapa comunicatiu català?

Crec que estem en un fase d'una certa convulsió, almenys pel que fa a la temàtica d'Internet. Avui es dóna un gran valor a la xarxa, els usuaris ho valoren molt bé, però no és un bon pla de negoci. Trobo molt preocupant, a més, que no s'hagi atorgat cap llicència de televisió digital vinculada a Catalunya: així no es pot aspirar al liderat. Però tota amenaça és una oportunitat. Els mass media són canals potents entre els ciutadans i les administracions, però la integració de les noves tecnologies encara som als inicis.

(publicitat)

VILLANUEVA PALACIOS, Pantaleó. "LA TELEVISIÓ INTERACTIVA. DE TELEVIDENTS A TVNAUTES". Generalitat de Catalunya. Barcelona, 2000. 362 pàgines.

Manual editat per la Generalitat de Catalunya en el qual s'explica, de manera clara i entenedora, quins són els principals conceptes i sigles que cal conèixer per endinsar-se en el món de la televisió interactiva. Actualment, hi ha un important debat obert a la societat catalana sobre la nova dimensió de la televisió en els camps de la digitalització i interactivitat. Villanueva Palacios ens explica com aquests canvis poden afectar els nostres hàbits, com seran les futures compres a distància i quina serà la formació que haurem de rebre.

SERRANO, Sebastia: "COMPRENDRE LA COMUNICACIÓ. EL LLIBRE DEL SEXE, LA POESIA I L'EMPRESA". Proa Edicions. Col·lecció "La Mirada", 38. Barcelona, 2000. 320 pàgines

En aquest assaig, i partint del marc cultural on vivim, Serrano ens aconsella reflexionar més que mai sobre les estratègies a seguir per navegar amb èxit pels espais turbulents de la comunicació. Serrano ens mostra que en aquest marc cultural la comunicació ha estat el motor de l'evolució, celebra l'excel·lent inversió feta en els valors comunicatius, com per exemple Internet, i els qualifica d'extraordinàriament adaptables per potenciar la supervivència comunicativa i la seva evolució. Internet és la darrera passa que ens ajuda a acabar de codificar el perfil de la persona. L'objectiu final és que la comunicació ens proporcioni serenitat, gratificació i èxit.

BONET, Montse: "LA TRANSFORMACIÓ DE LA RÀDIO LOCAL A CATALUNYA. PERSPECTIVES DE FUTUR". Col·legi de Periodistes de Catalunya i Diputació de Barcelona. Col·lecció "Ones i Bits", 3. Barcelona, 2000. 104 pàgines.

Assaig de Montse Bonet entorn de la reaparició en escena del terme local en el panorama radiofònic català. Bonet enfronta el terme local amb el terme global, que ha adquirit recentment un protagonisme evident, i proposa algunes reflexions al voltant dels dos mots i de la seva aplicació teòrica i pràctica en el món de la indústria radiofònica de Catalunya. En el pròleg, Josep Maria Martí, director de Ràdio Barcelona, apunta que un dels encerts del present estudi és veure l'evolució del sector de la radiodifusió a casa nostra, sector tradicionalment poc estudiat, durant les darreres dues dècades. L'altra gran mèrit de l'obra, segons Martí, és el rigor metodològic amb que ha estat feta.

NAJWA NIMRI, *Carefully*, CD

La cantant i actriu navarresa Najwa Nimri, filla de pare libanès (d'aquí el seu nom d'improbable pronunciació) i mare basca, debuta en solitari amb el nou disc *Carefully*. Els nostres lectors cinèfils la recordaran més per les seves pel·lícules que pels seus dots musicals. En efecte, Najwa Nimri va debutar al cinema amb la pel·lícula *Salto al vacío* (1995), a la que van seguir *Pasajes* y *A ciegas*, totes tres del realitzador basc Daniel Calparsoro. El reconeixement nacional i internacional li va arribar amb els films *Abre los ojos* y *Los amantes del círculo polar*, d'Alejandro Amenábar y Julio Medem, respectivament. L'anterior experiència musical de Nimri va ser l'edició del disc *No blood*, conjuntament amb el productor cinematogràfic Carlos Jean. El disc està firmat sota el suggestiu nom de Najwajejan. *Carefully* és un bon disc, molt millor que l'irregular *No blood*. En aquesta primera aventura en solitari, notem que Nimri es belluga amb molta més llibertat i ho controla tot; totes les lletres i composicions musicals són seves. A *Carefully* trobem drum 'n'bass, chanson, electrònica abstracta (la influència de Two Lone Swordsmen, Mouse On Mars, Pan Sonic i Autechre), folk, breakbeat, pop, ambient, pinzellades de house i música clàssica.

(publicitat)

¿Björk al Liceu?

L'artista islandesa Björk, que recentment va fer d'actriu a la pel·lícula *Dancer in the dark* del cineasta danès Lars Von Trier, té la intenció de fer una gira per les més prestigioses "Opera Houses" del món. A l'estat espanyol, Björk realitzarà dos concerts, un al Liceu de Barcelona i l'altre a l'Auditori Los Jameos del Agua, a l'illa canària de Lanzarote. L'actuació de la cantant i actriu islandesa aniria acompanyada d'una orquestra completa, una arpa i dos músics especialistes en instruments i ritmes electrònics. Tot i que la notícia no està del tot confirmada, tot apunta que Björk vindrà a Barcelona la propera tardor i ha expressat el seu interès i desig de cantar al coliseu operístic barceloní. Respecte al seu concert de Lanzarote, aquest serà acústic en la seva totalitat i se celebrarà en l'Auditori esmentat, un lloc màgic situat sota un volcà, d'extraordinària bellesa, ideal i perfecte per a la posada

en escena d'aquesta polifacètica artista. La sèrie de concerts que portaran a Björk pels centres operístics més importants del món, s'emmarca dins la gira promocional del seu nou àlbum *Vespertine*, que apareixerà el proper 21 de maig. Aquest nou disc, que fins ara s'anunciava amb el títol de *Domestica*, ha estat enregistrat a diversos països com Anglaterra, Estats Units, Espanya, Dinamarca i el país natal de l'autora, Islàndia. Per a la realització de l'àlbum, Björk ha comptat amb la col·laboració d'Harmony Korine (responsable de la pel·lícula *Gummo* i guionista d'un altre film, *Kids*) i del duet experimental de San Francisco, Matmos. En un altre ordre de coses, però seguint amb l'actualitat de la cantant islandesa, hem sabut que durant la cerimònia d'entrega dels Oscars, Björk i Thom Yorke, cantant del grup britànic Radiohead, interpretaran el tema *I've Seen It All*, inclòs en la banda sonora de la pel·lícula *Dancer in the dark*, acompanyats per una orquestra composta per 55 mú-

sics. Des d'aquestes línies expressem el nostre desig de poder veure la mateixa interpretació al Liceu barceloní, així com de la cançó *On the musicals*, un altre gran èxit de l'autora islandesa, inclosa en el seu àlbum *Selma's songs*, títol de la banda sonora de *Dancer in the dark*.

SERGI BORGES

(publicitat)

(publicitat)